

BDSM-dagboek
rachab
deel 3

Inleiding

Expliciete inhoud, niet geschikt voor onder de achttien jaar. Kan verboden zijn in diverse landen.

Dit is deel drie van de zes-delige serie van het dagboek van BDSM-slavin en ex-prostitutuee rachab. Ze schrijft op een gevarieerde manier over haar BDSM-leven en hoe zij daar als onderdanige vrouw in staat. Hoe ze omgaat met de wereld om haar heen, de kritiek die ze over zich heen krijgt en hoe zij de wereld ziet en beleeft.

Van zeer expliciete pornografische verslagen over haar BDSM-relaties en seksdates, tot zeer diepgaande overdenkingen over de problemen waar ze tegenaan loopt, en hier en daar haar mening over actuele BDSM-gerelateerde onderwerpen, afgewisseld met gevoelige gedichten, maken dat haar dagboek een zeer gevarieerde inhoud biedt, waarin je jezelf niet zult vervelen.

Haar dagboek heeft jarenlang op nummer één gestaan op de bekende BDSM website BDSMzaken.nl. Deze serie is daar een herschreven compilatie van.

BDSM-dagboek rachab

Rachab Verstraaten

Schrijver: Rachab Verstraaten
Coverontwerp: Rachab Verstraaten
ISBN: 9789464055818
© Rachab Verstraaten

Hoofdstuk	PAG.
1 Welkom bij deel drie.....	13
2 Meester versus andere vrouwen	14
3 Is Meester dom?.....	16
4 Goede voornemens.....	24
5 Glitterpumps	25
6 Jaarwisseling	26
7 Keurslijf.....	27
8 Gelukkig Nieuwjaar Meester.....	28
9 Opstandig.....	30
10 Mijn leven, mijn kaartenhuis	35
11 Keertje zonder BDSM.....	37
12 Vanillevriendin??	39
13 Vrouwen en seks versus maatschappij.....	40
14 Hitachi en goede voornemens	42
15 Meester is lief	44
16 Roos van Leary	46
17 Misrekening	49
18 Uitgekeken	53
19 Chatten.....	55
20 De liefde bekoelt.....	57
21 Showboat	58
22 Lappenmand	63
23 Drie jaar bij elkaar.....	64
24 You can't hide	65

25	Er is er één jarig, hoera!!	66
26	Mic komt langs	74
27	Doe het zelf.....	79
28	Soms loopt alles mis.....	80
29	Loterij.....	83
30	subjespolitiek?	89
31	Zo verschillend.....	91
32	Raak ik hem kwijt?	93
33	The road to nowhere.....	94
34	Spanningen.....	98
35	Voor elkaar gemaakt?	102
36	Zin!!	104
37	Het gemis.....	106
38	Zeuren	107
39	Verjaardag Cats eye en dolly.....	109
40	Onderdanig sletje	117
41	Eindelijk weer marks	120
42	Denial.....	125
43	Prikkelen/uitdagen	126
44	Uitgeblust?	128
45	Hij is terug en hoe.....	129
46	Het hoge woord	135
47	Liefde is een illusie.....	136
48	Friends with benefits	138
49	Ik wil drie levens leven.....	140

50	Goed gesprek met Ronnie.....	141
51	Ik verdien dit niet.....	143
52	In de war.....	145
53	Mijn verantwoording	147
54	Praten is zo belangrijk.....	150
55	Aandacht.....	153
56	Laat me Alleen	154
57	Instorten.....	155
58	Ff rustig aan.....	158
59	En verder	159
60	Testosteron?.....	160
61	Turbulentie.....	162
62	Chatten	163
63	Relaxed avondje met Mic	165
64	Ik zou best nog wel een keertje....	169
65	Sluitende deur	171
66	Zomerse temperaturen	172
67	Afspraakje met G.....	173
68	One day	175
69	Can try, but can't hide	176
70	Femme de la rue.....	177
71	Liefde, seks en gebruiken	179
72	Andere Dominant	182
73	Zwak vlees.....	183
74	Kort gesprek met Ronnie.....	185

75	Sleutel.....	187
76	Rachab.....	189
77	Feestje	191
78	Kapot gemaakt.....	195
79	Dip	197
80	Foto.....	198
81	He wacht 's ff?.....	199
82	Kibbelen.....	200
83	Regenboog... ..	202
84	Zonder Ronnie geen sm?	203
85	Non-verbale communicatie.....	205
86	Tegenstrijdigheden.....	211
87	Plannen	213
88	Diep dal	214
89	Opgefokt	215
90	The END	217

1 Welkom bij deel drie

In de vorige delen hebben jullie kennis kunnen maken met mij en Meester Ronnie en al behoorlijk wat seksuele avonturen mee kunnen beleven met mij. Heerlijk, hoe ik daarvan kon genieten en hoe ik mijn innerlijke slet tot in haar diepste wezen los durfde te laten. We zijn seksuele wezens en we mogen dat best vieren!

Ook in dit deel zijn er weer behoorlijk wat seksuele avonturen te lezen, maar je leest ook hoe het verder gaat tussen Meester Ronnie en mij. Hoe de liefde eerst lijkt op te bloeien, maar uiteindelijk weer escaleert met een dramatisch einde van dit deel tot gevolg. Of het daarna nog wat wordt, dat verklap ik lekker niet.

Laten we zeggen dat dit wel een behoorlijke zwarte periode in mijn leven is geweest en er ook dingen speelden buiten mijn BDSM-relatie met Meester Ronnie om, in mijn privéleven die ik niet in dit boek deel, maar wel in mijn autobiografie die jullie nog tegemoet kunnen zien. Daarin zal alles als puzzelstukjes in elkaar vallen. Deze delen hebben dus een doel, een groter doel dan enkel delen in mijn BDSM- en seksbeleving. Het waren de vragen waar ik mee liep, de puzzelstukjes die later allemaal mooi in elkaar konden vallen en dat slotstuk, dat ligt al zo goed als klaar, achter slot en grendel en wacht tot het naar buiten mag komen, om de mooie ontknopingen met jullie te delen.

Vergeet dus niet, om alle delen in huis te halen, zodat jij straks de hele serie hebt. Zodat jij de puzzel ook compleet kan maken. Ik verklap niet alles, de puzzel is nog wat groter dan deze serie, maar uiteindelijk zal het samensmelten, tot een wonderlijk verhaal, met een wonderlijke uitkomst.

Voor het geval je het nog niet weet wil ik je nog even verwijzen naar de website waar ik bijna tien jaar lang mijn dagboek bijhield: www.BDSMzaken.nl . Ik heb ook twee jaar lang een column geschreven op www.thekinkyweb.nl, daarvan vind je ook stukken terug in deze serie.

Ik wens je weer veel leesplezier en hoop dat het jou net zoveel kan leren als dat het mij geleerd heeft.

2 Meester versus andere vrouwen

Meester is erg open over zijn sekscontacten buiten mij om. Daar ben ik blij om, dat scheidt vertrouwen. Ik geniet ook van zijn verhalen en om te horen hoe andere vrouwen ook genieten van Meester zijn Dominantie. Vrouwen die op het eerste gezicht dus helemaal niet onderdanig zouden zijn.

Meester vertelt me van een avondje uit met zijn vrienden. Een oudere dame kwam na een tijd op hem af en vroeg of hij met haar wilde dansen. Meester deed dit en zij wreef haar lichaam steeds tegen de zijne, terwijl ze in zijn oor fluisterde: "Ik vind je zo'n lekker ding."

Meester laat het allemaal op zich inwerken. Dan gaan ze naar buiten om een sigaretje te roken. Achter bij de jassen in een hoekje, grijpt hij haar stevig bij haar borsten, wrijft ze ruw heen en weer en geeft haar een klap op haar kont. Ze is erg onder de indruk van zijn aanpak. Als ze later ieder hun eigen weg gaan, geeft ze haar telefoonnummer en Meester zegt dat hij waarschijnlijk die nacht nog langskomt.

Ze gaat akkoord en ze gaan ieder hun eigen weg. Een half uur later als dat Meester had aangegeven staat hij bij haar voor de deur. Ze is inmiddels in haar badjas, had niet gedacht dat hij nog zou komen. Ze kan al niets meer zeggen, Meester grijpt haar al en vingert haar, ze spuit. Ze hebben hevige seks.

Een aantal weken later zal hij haar weer zien. Ze haalt hem op met haar auto op een afgesproken plek. Meester zegt haar meteen dat hij haar in haar kont zal neuken. En inderdaad, Meester neukt haar in haar kont, het was haar eerste keer en ze vond het lekker.

Ik vind het wel stoer dat Meester het zo durft aan te pakken en weet dat hij ook een zeker risico loopt om zo het initiatief te nemen. Tenslotte, als de dame in kwestie het niet wil, heeft hij een probleem. Ik vind het soms wel te ver gaan, dat mannen die gewoon het initiatief nemen aangeklaagd kunnen worden voor aanranding of verkrachting. Dit zonder dat ze duidelijk aangeven dat ze het niet willen. Het is de reden dat veel mannen geen initiatief meer durven nemen, tenzij de dame in kwestie half lam is uiteraard. Voor vrouwen die houden van een man die initiatief neemt, is dit echt een groot gemis.

Verkrachting, iemand met geweld zomaar van zijn fiets aftrekken, bosjes insleuren enzovoorts, dat kan natuurlijk niet, maar wanneer je de hele avond

met iemand staat te flirten, diegene probeert wat, je zegt niets, diegene ziet dat als een 'okay' en gaat door, jij zegt nog niks en volgende dag aangifte doen? Sorry maar dan vind ik dat je een probleem hebt en vooral hulp moet zoeken, maar geen aangifte moet doen tegen die persoon, want die is dan toch echt onschuldig in mijn ogen. Ik weet dat bevrozen bestaat, maar een man moet ook het initiatief tot seks kunnen nemen zonder als zedendelinquent te eindigen.

Meester is dus aardig in trek bij de vrouwen en dat maakt mij dan wel weer een beetje onzeker. "Ik blijf toch wel uw slavin he?" vraag ik. Ja, ik weet mijn kwaliteiten, maar volgens mij is de grootste fout die iemand kan maken om te zelfingenomen te zijn. Meester geeft weer geen antwoord. De laatste keren steeds niet en dat maakt me onzeker. Toen we elkaar net kenden heeft hij het me wel gezegd, maar er is sindsdien genoeg veranderd.

Meester lacht en zegt: "Onzeker."

Ja, kom op zeg het nou? Meester lacht weer en zegt: "Net een klein kind, zal ik je laten zweten of niet, stress je al een beetje."

Ik vind het niet leuk, wil het gewoon weten en vraag na een tijdje: "Bent u er al uit?"

"Smeken slet :P," zegt hij.

"Nee hoor waarom, u zou blij moeten zijn met een slavin als ik. Genoeg mannen dromen ervan u heeft er één," zeg ik.

"Oh okay, dan maakt het antwoord ook niet uit toch," zegt hij.

"Jawel, u bent mijn Meester, u bepaalt het, dus ik vraag het u," zeg ik.

"Oh ja, dat ben ik. Nee komt goed, zie dat maar als een ja," zegt hij.

Mijn hart maakt toch weer een klein sprongetje. Ik blijf Meester zijn slavin, ik ben trots en opgelucht.

3 Is Meester dom?

Mijn telefoon gaat, het is een privé nummer.

“Hallo!” zeg ik.

“Ja hallo! Wat hallo!!” hoor ik Meester zeggen.

“Oh hallo Meester, bent u het? Ja, dat zie ik toch niet als u geheim belt, dan moet u niet geheim bellen! Dan neem ik leuker op,” zeg ik.

“Hmm okay. Hoe is ‘t?’ vraagt hij. We praten over wat koetjes en kalfjes en dan zegt Meester ineens: “Zo ben ik DOM!”

“Dom Meester? U? Hoezo dat?” vraag ik op onschuldige toon.

“Nou geef antwoord, ben ik DOM!” vraagt Meester.

“Uh nee Meester, natuurlijk niet, hoe komt u daar nou toch bij? U bent hartstikke intelligent,” zeg ik.

“Hoe ik daarbij kom!” zegt Meester.

“Ja Meester, hoe komt u er nu toch bij dat u dom zou zijn?” vraag ik.

“Geen idee, een collega ofzo zei dat tegen me,” zegt Meester.

“Een collega? Nou ja, stom zeg, natuurlijk bent u niet dom, u bent hartstikke intelligent!!” zeg ik lacherig.

“Ja, dat dacht ik dus ook!!” zegt Meester. Ik moet lachen, maar probeer het in te houden. Het gesprek gaat nog even door.

De volgende dag belt Meester weer. We praten over van alles en nog wat.

Ik weet niet eens meer over wat als hij wéér over dat dom zijn begint.

“Is dat DOM van mij he?!” vraagt hij.

“Nee Meester natuurlijk niet, u bent niet dom, hoe komt u daar nou toch bij? Waarom begint u daar nu steeds over?” vraag ik.

“Dus ik ben niet dom!” zegt Meester.

“Nee Meester natuurlijk niet! U bent helemaal *niet* dom. U bent heel erg slim!” zeg ik nog maar eens.

“Ja, dacht ik ook,” zegt Meester weer. Ik vertel over een andere dame die vrijgezel is, net als ik.

“Oh net als jij! Is dat zo!” zegt Meester.

“Uh ja Meester ik ben vrijgezel,” zeg ik.

“Oh okay!” zegt Meester op een strenge toon, alsof hij het er niet mee eens is.

“Ik ben ook een beetje bezit, van u soms,” zeg ik.

“Oh een beetje maar!” zegt hij.

“Ja, Meester alleen als het mij uitkomt,” zeg ik ondeugend lachend.

“Oh, ik dacht als het *mij* uitkwam!” zegt Meester streng.

“Tja nee hoor, dat is dan wél weer een beetje dóm van u om te denken,” het is maar goed dat Meester niet kan zien hoe pijnlijk ik hierbij kijk, zo van, 'oeh, als ie hier was kreeg ik nu sláág.'

“Oh,” zegt Meester rustig, “is dat DOM!”

“Uh ja, Meester een beetje wel,” lach ik. Meester moet ophangen en belooft me 's middags terug te bellen.

De telefoon gaat en ik neem weer op.

“Ja! Wat ben je aan het doen!” vraagt Meester.

“Aan het leren Meester, maar ik weet niet of ik dit vak ga halen hoor, zo best gaat het niet,” zeg ik.

“Ja, je bent er natuurlijk te. DOM. Voor!” zegt Meester.

“Dom? Nee, denk het niet, ik heb toch al een paar certificaten gehaald, dus dom ben ik niet,” zeg ik.

“Oh ja wel, dom en blond, ligt de hele tijd met je benen wijd, hè toch? Of niet dan!!!!” zegt Meester.

“Daar zit wel wat in Meester, maar dom ben ik niet,” hou ik stug vol.

“En ik dan! Ben ik DOM!?” vraagt Meester wéér.

“Nee Meester natuurlijk niet, natuurlijk bent u niet dom, u bent hartstikke intelligent!” ik bijt op mijn lippen om mijn ondeugende lach te stoppen.

Wat is er toch met Meester? Wat is er toch met dat dom-zijn gedoe? Snap jij het?

Ik ben blij als ik een paar dagen later wéér wat van Meester hoor. We zijn lekker in gesprek als hij ineens zegt: “Ik kom vanavond.” Ik schrik gewoon als ik het lees, want ik had het niet verwacht. Staat het er echt? Ja, het staat er echt. Vanavond? Kan ik vanavond? Red ik dat zonder te stressen? Ja het kan, voel ik me wel goed genoeg? Nee, maar ik voel me morgen heus niet beter dan vandaag en ik heb me weleens beroerder gevoeld.

Ik heb Meester een beetje lopen stangen de laatste dagen en dat is niets voor mij om te doen terwijl het niet uit mezelf komt, het is opgezet. Waarom ik het dan doe? Voor hem. Ik wil niet dat hij zich verveelt. Ik wil zijn aandacht vasthouden en ik weet dat hij af en toe best wat gekietel kan gebruiken, dan wil hij graag weer die jeuk van zich afslaan. Het risico is, dat hij me weer teveel pijn doet en ik ben daar dan ook best een beetje bang voor. Toch wint de drang om Meester te plezieren van die angst en ach tja, misschien zit er ook wel wat eigenbelang in.

Dus wat heb ik gedaan? Ik heb in mijn weekplan, wat ik hem wekelijks op moet sturen, ergens verborgen in de tekst, geschreven: “Meester is dom :)”

Leuk, echt zo'n puberale streek als dat je ook vroeger op je s.o.blaadje op school deed. Dus toegegeven, het is vreselijk kinderachtig, maar het had wel een leuk effect. Zo zie je maar aan de gesprekken van laatst.

En nu vanavond? Ik zal er vast straf voor krijgen, maar is dat genoeg? Of moet ik hem nog wat meer uitdagen? Ik besluit dat ik geen zin heb om in mijn houding klaar te zitten. Alles is perfect, ik ben uitdagend gekleed, maar heb mijn badjas aan en doe of ik druk achter de computer bezig ben als hij binnenkomt.

"Oh, bent u daar al," speel ik. Ik maak snel Meester zijn blikje cola open, gooi mijn badjas uit en kijk hem met angstige ogen aan. Krijg ik ze? Nee jammer. Ik duik naar mijn plekje en dan begint Meester me wel te schoppen. Ik draai me expres weg, lig lekker dwars vandaag. Meester vindt het niet leuk en zegt dat ik moet blijven liggen.

Meester draait zijn blowtje en laat mij een glas voor hem halen.

"Zo heb je hem gezien?" vraagt Meester lachend als ik terugkom.

"Wat?" vraag ik.

"Ja wat, mijn lul!" zegt Meester lachend, terwijl hij zijn lul beweegt. Oh ja, ik had Meester een sms gestuurd vanavond met het bericht: "Vergeet u niet uw lul mee te nemen vanavond Meester?" Meester slaat me speels en lacht.

"Ha, ik heb hem meegenomen hè!" zegt hij.

"Hahaha ja inderdaad, Meester," lach ik.

"Dacht je dat ik hem zou vergeten!" zegt Meester terwijl hij speels doorslaat.

"Hahahaha Meester, ik was gewoon geil daarom zei ik dat," leg ik uit.

"Nou ik heb hem bij me hoor! Ik ben hem niet vergeten!" zegt hij nog eens. We lachen er allebei om en dan wordt het iets serieuzer: "Zo dus ik ben dom."

Oh daar zal je het hebben.

"Nee Meester natuurlijk niet, bent u niet dom," zeg ik.

"Ah okay, wat was dat dan in die weekplan, dacht je dat ik dat niet zou lezen hè!" zegt hij. Meester heeft nu mijn haren stevig vast en slaat me in mijn gezicht.

"Wat is dat? Waarom draag jij een horloge?" vraagt Meester.

"Nou waarom niet," vraag ik. Meester slaat me weer, dat is niet het antwoord wat hij wil horen.

"Nou ik draag gewoon een horloge," zeg ik.

"Doe dat af!" zegt Meester.

"Waarom?" vraag ik dwars. Ik vraag me ergens ook af waarom, ik heb het idee dat Meester niet graag ziet dat ik sieraden draag. Ikzelf ben ook wel de mening toegedaan dat een slavin geen of niet teveel sieraden draagt. Als ik een sieraad draag, is het meestal bescheiden. Alleen als ik naar een fetish feest ga, wil ik er glamourachtig uitzien. Sowieso vind ik dat ik sieraden moet krijgen. Dus van een

vriendje of bijvoorbeeld een collar van Meester. Dat zou dan het enige zijn dat ik draag. Meester slaat me alweer: "Omdat ik het zeg daarom!"

"Nou, u kunt toch wel zeggen waarom!" houd ik vol, hoewel ik het allang eens ben met Meesters aanpak.

"Omdat ik het je opdraag, dat moet reden genoeg zijn," zegt Meester terwijl hij me nog meer slaat. Ik doe wat hij zegt, doe het horloge af en leg het weg. Dan begint hij weer over het dom zijn.

"Nou, u bent geen sub," zeg ik. Meester vraagt wat ik bedoel.

"U bent Dom, geen sub," probeer ik me eruit te redden.

"Ja ja! Dus ik ben Dom," zegt hij.

"Nee, nee natuurlijk bent u niet dom," zeg ik.

"Net zei je nog, dat ik Dom ben van Dominant of niet soms!" zegt hij.

"Uh ja Meester, ja, u bent Dom van Dominant, maar u bent niet dom," zeg ik.

"Ja ja ja, zo zal je het bedoeld hebben!!" zegt Meester vol ongeloof en geeft me nog een paar tikken. Dan laat hij het erbij en draagt me op om hem het tape aan te geven. Ik kruip naar de bank en pak het roodkleurige tape. Leuk, Meester gaat me tapen. Ik moet mijn handen achter mijn rug doen en Meester taped mijn armen bij elkaar. Dan pakt hij het tape en wilt het om mijn tieten doen, maar daar is het natuurlijk te glad voor. Meester pakt dan al snel het nieuwe rode bondagetouw wat ik gekocht had. Meester doet het om mijn tiet en het glijdt er steeds af. Hij doet het steeds opnieuw, tot ik wat melk uit mijn tepel zie komen.

"Ha melk!" zeg ik lachend.

"Waar?" zegt Meester.

“Op die tepel, kijk maar Meester paar druppeltjes,” zeg ik. Meester knijpt in de tepel. Hij voelt alleen nog iets nattigs aan de onderkant van mijn tiet.

“Ik geef nog melk Meester, grinn ik dacht dat ik niets meer gaf,” zeg ik trots.

Meester wilt het zien en gaat door met het touw op mijn tiet en probeert hem zo te melken. Het gaat, drie nieuwe druppeltjes melk verschijnen op mijn tepel.

Meester kijkt ernaar. Ik heb het idee dat het hem wel een beetje opwindt. Ik vind het lekker dat Meester zo aan me zit en ik zo dicht tegen hem aanzit. Hij wil nog meer zien en knijpt nu in mijn tepel. Nee Meester, zo moet het niet, lach ik. U moet in de borst knijpen naar de tepel toe, zo melkt u. Meester doet wat ik zeg en weer verschijnen er drie druppeltjes melk op mijn tepel. Het is niet veel, maar wel geinig. Meester vangt de druppels op met zijn vinger. Voor mij is dit een bijzonder intiem moment. Mijn melk op Meester zijn vingers. Hij kijkt ernaar en duwt die vingers dan weer nijdig in mijn mond en diep in mijn keel. Ja, het intieme moment moet niet te lang duren, dit is Meester.

Het touw belandt van mijn borsten om mijn hals.

“Oh hee, zit het een beetje in de war?” zegt Meester en trekt er nog wat harder aan. Het touw zit nu strak om mijn hals. Dit is heftiger dan zijn handen en ik voel al snel een druk op mijn oren. Al snel word ik bang, had ik niet ergens gelezen dat je niet een touw om iemands nek moest doen ofzo? Wat was dat nu wat er mis kon gaan? Ik zeg dat ik me er niet prettig bij voel. Ook al is het geil, maar ik ben bang. Ik verpest het zo voor Meester en dat is niet leuk, bah soms zijn al die waarschuwingen op internet helemaal niet zo leuk. Ik weet uit ervaring dat er een hoop gezeur bij zit, maar ja dingen waar ik geen verstand van heb, daar weet ik het niet zeker van. Zo kan ik me niet overgeven aan Meester. Hij zegt dat hij EHBO heeft en 112 belt als er iets misgaat, maar ik voel me er niet prettig onder, dus hij stopt.

Hij sleept me nu door de kamer. Mijn armen zijn nog op mijn rug gebonden. Dan gaat Meester weer op de bank zitten en moet ik weer bij hem komen zitten. Lastig om zo naar hem toe te kruipen. Eenmaal aangekomen moet ik hem uitkleden, met mijn tanden. Ik doe mijn best, het is best lastig. Ik maak grapjes en doe mijn best om Meester zijn broek uit te trekken. Uiteindelijk lukt het me en moet ik hem pijpen.

“Maar goed dat ik hem bij me heb,” zegt Meester weer. Ik lach en pijp hem nog een tijdje door totdat hij me begint te slaan in mijn gezicht. Het doet zeer, maar mijn handen zijn op mijn rug gebonden en ik kan niet afweren. Meester slaat maar door, ik voel dat de endorfines gaan werken, maar ik raak niet in space. Ik ben veeel te gespannen, ik voel dat ik aardig vol zit met endorfines. Zo vol dat ik er normaal wél van zou gaan spacen, maar nu niet. Ik ben gespannen en er is weerstand naar Meester toe. Nu begrijp ik dat spacen ook een teken van

overgave is aan de ander. Ik zou willen zeggen dat het niet lukt, maar Meester geeft niet op. Meester wil dat ik ga spacen, ik voel het. Ik voel hoe hij zijn zin doordrukt.

‘Geef je over, geef je over aan Meester,’ denk ik, ‘kom op, je houdt van hem, hij is goed voor je, geef je over.’ Dan zak ik langzaam in elkaar. Meester begeleidt me zachtjes naar de grond deze keer, tot ik rustig op de grond lig en gaat door. Dan raak ik echt in space. Ik voel de klappen niet meer. Ik voel wel iets anders, vanuit mijn tenen, vanuit mijn buik, komt er een enorme huilbui aan.

Het is een enorme opluchtende, diepe huilbui. Ik huil en huil en huil en ik ben echt aan het spacen. Ik voel het als golven over me heen komen, het is alsof er water over me heen kabbelt, wat werd tegengehouden door de stenen muren in mijn lijf, de spanning .

Meester doorbrak de muren en nu kan het water wegstromen en voel ik de druk wegebben. De druk van het water tegen de muren, de muren zelf. Al die druk waar ik de laatste weken zo onder heb geleden. Ik huil en huil en huil, het duurt minuten... Meester slaat door en ik stop met huilen... mijn space houdt aan, rustig lig ik daar op de grond. Meester slaat en slaat door tot ik bijkom. Auw auw auw, auw auw. Meester slaat door en weer zak ik weg. Dan kom ik weer bij en slaat Meester mij nog steeds. Een gemene pijn voel ik tegen mijn gezicht, het doet erg pijn. Meester gaat nog even door tot hij ziet dat het geen zin meer heeft. Even mag ik tegen hem aankruipen. Niet lang, want hij gaat weer door. Zijn lul staat fier overeind, dat valt me wel op. Ik vraag me af hoe dit bij hem werkt. Wat voor kick krijgt hij eruit dat ik lig te huilen, niet van pijn of afschuw, maar ontlading.

Het is prima. Hij helpt me en wordt er geil van. Ik vind het perfect. Hij pakt een condoom en wil me in mijn kont neuken. Ik lig tegen de bank aan en ben nog steeds helemaal lam, zo ontspannen ben ik en weer voel ik een huilbui opkomen. Ik laat het weer gaan en lig te huilen terwijl Meester me neukt. Meester haalt hem na een tijdje eruit en ik weet niet wat hij doet, maar hij loopt even weg en komt daarna weer terug. Meester pakt nog een condoom en ik moet op het matras gaan zitten op mijn knieën. Dat doe ik en dan duwt hij hem in mijn kut. Ik voel weer een huilbui opkomen, doordat ik zo ontspannen ben en laat het weer de vrije loop. Het voelt zó lekker om zo te huilen, het is net een orgasme, zo lucht het op.... Meester neukt me door. Dan geniet ik van het neuken en praat geil tegen Meester. Meester is goed geil vandaag, was hij dit ook geweest zonder mijn grapjes? Meester was moe de laatste keren en toch denk ik dat ik hem weer wat spirit heb gegeven. Ik krijg, nu Meester me neukt, het gevoel dat hij mijn sms’je over zijn lul erg geil vond en dat was ook zo bedoeld, maar ook dat hij het huilen erg geil vindt. Wat ik net nog niet begreep, lijkt ik nu wel te begrijpen? De

macht over mij? Dat ik hem nodig heb? Waarom denk ik dat hij zich bedenkt dat hij me alles kan laten doen, omdat ik hem nodig heb daarvoor?

Waarom denk ik dat dit niet mijn gedachtes zijn, maar die van hem? Zoals ik wel meer heb? Omdat het zijn manier van denken is en niet de mijne, daarom denk ik dat het van hem afkomt. Ik zou tenslotte niet denken, 'ik kan alles met haar doen, ze heeft me nodig, ze is van mij, het is mijn teefje, en ja ik heb mijn lul meegenomen, voel maar, hier, voel die lul maar, ik heb hem meegenomen voor je, lekker hè? Ik kan je álles laten doen wat ik wil, want jij hebt mij nodig.' Nee, dat zijn toch niet mijn gedachtes? Waarom denk ik ze dan?

"Ah, die lekkere lul Meester, U heeft zo'n lekkere lul! Neuk me!" zeg ik en voel dat Meester er geil van wordt. Hij trekt nog eens aan mijn haar en doet zijn vingers in mijn strot en trekt mijn hoofd naar achter. Dan duwt hij me weer tegen het matras aan. Dan trekt hij hem eruit en krijg ik het commando om me om te draaien. Snel draai ik me om en zie Meester klaarkomen in het condoom. Hij haalt hem er af en spuit het laatste in mijn mond. Ik slik zijn zaad, zo goed als het gaat, door. Dan moet ik de spetters die op de bank gekomen zijn oplikken. Ik doe wat hij zegt en hij gaat weer op de bank zitten en drinkt wat. Ik veeg mezelf schoon en we beginnen te praten.

Ik voel dat ik nog steeds helemaal ontspannen ben, het is gewoon een eng gevoel. Ik heb het idee dat ik out zal gaan ofzo als ik zo ontspannen ben. Het maakt me bang. Ik voel me angstiger worden en voel dat mijn hart sneller gaat, hyperventilatie. Ik maak een kommetje van mijn handen en houd het voor mijn mond en adem. Meester vraagt wat er is.

"Hyperventilatie," zeg ik kalm. Ik weet wat het is, dus raak niet in paniek.

Meester spreidt zijn armen: "Kom maar."

"Ik ben bang Meester," zeg ik eerlijk, terwijl ik hem aankijk.

"Dat hoeft niet," zegt Meester. Ik kruip tegen hem aan en begin te shaken. Ik beef als een rietje. Ik herken dit, weer spanning die eruit komt. Ik tril en Meester moet er wel om lachen: "Angsthaas."

Ik moet lachen en ga weer rechtop zitten: "Emotioneel wrak ben ik hè?"

"Já," zegt Meester volmondig. Het is waar. Ik vind het fijn dat Meester eerlijk is, sommigen vinden het misschien hard, maar bij mij wekt het vertrouwen. Ik weet dat Meester eerlijk is en als hij iets aardigs zegt, weet ik dus ook dat het wáár is en niet om me te vleien. Als hij zegt dat ik me geen zorgen hoeft te maken, dan wéét ik dus ook dat het zo is. Dus ja, juist die harde waarheid tegen me zeggen, maken dat ik de positieve dingen ook zomaar kan geloven en die ook veel meer waarde voor me hebben. Daarbij heb ik er geen moeite mee, zolang het eerlijk en rechtvaardig is en dat is het. Ik bèn een emotioneel wrak en ik snap er zelf ook niks van. Waar kwam al het verdriet vandaan? Meester praat er met me over. Hij

denkt van vroeger, ik denk van de laatste weken. Ik denk dat het oude zeer al een beetje weg is, misschien niet, misschien wel, maar ja als het zo is dat ik emoties wegdruk met alle spanning om me heen, wat betekent dit dan?

1) Dat ik niet doorheb dat die emotie er zit, omdat ik relativeer.

2) Dat je dan dus om de haverklap staat te huilen? Bij alles wat een beetje tegen zit? Boehoe, ze hebben geen boerenkool bij de supermarkt? Boehoe, jij bent niet aardig tegen mij? Kom op, dat kán toch ook niet?!

“Huilebalk,” zegt Meester nog een keer toepasselijk. Ik lach en begin weer te beven. Dit keer ben ik aan het afkicken van de endorfines. Ik kijk Meester aan, zou hij het zien? Wat zou hij doen? Meester ziet het, want hij knijpt in mijn tepel. Hij geeft me pijn en meteen is het trillen weg. Mijn lichaam krijgt weer wat endorfine. Ik moet met mijn rug naar achter zitten. Meester houdt mijn tepel vast. Het doet pijn. Ik durf niet verder. Ik moet, dan merk ik dat Meester iets meegeeft als ik naar achter ga. Het is alsof hij me wilt zeggen dat ik hem moet vertrouwen. Meester herhaalt het een paar keer. Het werkt, ik vertrouw hem.

“Ik hou van u Meester,” zeg ik, terwijl ik hem aankijk in zijn diepbruine ogen.

“Oh ja joh,” zegt hij en drukt me nog een keer stevig tegen hem aan. Ik grijp mijn arm om zijn been en streel hem. We zitten zo een hele tijd.

“Wakker worden slaapkop,” zegt Meester dan. Hij gaat zich aankleden en gaat er zo’n beetje vandoor.

Ik was mijn gezicht en kruip zo in mijn bed. Ik ruik naar hem, ik heb geen last van afkickverschijnselen meer en val in een diepe rustige slaap en de volgende dag heb ik geen hoofdpijn meer.

Ik denk niet dat Meester dom is trouwens. Jij? Grinnn, maar als ik het nog eens moet zeggen om hem te kietelen, dan doe ik dat.

4 Goede voornemens

Weer een jaar voorbij, ik ben niet zo van de goede voornemens bedenken hoor voor het nieuwe jaar, alleen als het toevallig zo uitkomt. Nu was het vorig jaar zo dat ik goede voornemens had en ik heb ze even terug gelezen. Meester Ronnie een half jaar niet zien. Nou met wat smokkel-, knip- en plakwerk heb ik hem vijf maanden niet gezien en hebben we geloof ik een maand of twee geen contact gehad. Toch kan ik zeggen dat het een geslaagde opzet was, want onze D/s is er wel op vooruit gegaan. Van beide kanten zijn er dingen veranderd. Ik heb eerst de strijd opgegeven en toen bleek dat Meester ineens wel een hoop dingen kon geven waar ik naar verlangde. Het was alleen nodig om al mijn verwachtingen en eisen overboord te gooien. Aangezien Meester niet loopt als je hem roept, maar alleen als hij dat zelf wil, of vindt dat je het waard bent.

Maar goed dat was mijn oude voornemen. Nu mijn nieuwe voornemen. Méér masturberen!!! Jahaha, ja echt. Ik heb besloten dat ik té weinig masturbeer. Ik zit mezelf wel de hele dag op te geilen, maar ontladen doe ik eigenlijk bijna nooit. Ook niet in de seks met Meester, maar ook zelf weinig, misschien twee keer per maand ofzo. Misschien is dat wel helemaal niet goed voor mijn stressthermometer! Ik ben niet zo van het masturberen, ik geil mezelf liever op, maar we weten allemaal dat het gezond is om klaar te komen en ik vind dit het proberen waard om te kijken of ik me er beter onder voel.

Ik heb het Meester medegedeeld, ja medegedeeld, hij bemoeit zich er niet mee, en dat vind ik prettig. Ik vertel het wel bijna altijd, en dan krijg ik vaak wel een reactie terug, dan wil hij weten waar ik op ben klaargekomen.

Oh ja, ik heb net van Meester gehoord dat ik een paar ontzettend geile pumps mag gaan halen, waar ik geen geld voor had. Wat lief! Ik wist gewoon niet hoe ik moest reageren, want ik ben slecht in dingen ontvangen.

Meester zegt: "Wat denk je van gewoon, dank je?"

Dus ik braaf: "Dank u Meester," maar het is moeilijk, erg moeilijk, moeilijk om me niet schuldig te voelen, moeilijk om niet te voelen dat ik het niet verdien. Ook al zegt Meester dat ik dit moet zien als een leuk kerstcadeautje. Zal ik ze wel gaan halen? Kan ik het?

5 Glitterpumps

Het nadenken duurde niet zo lang. Ik dacht nog een keer aan die mooie glitterpumps, en nog een tweede keer en toen overwon mijn kink het toch écht van al die andere gevoelens.

Een beetje soppend stond ik bij de marktkraam, waar ik even daarvoor nog had staan te kwijlen op die schoenen.

"Hallo?" Probeer ik de aandacht van de verkoper te trekken.

"Ja, ik kom eraan," zegt hij.

"Ik mág ze kopen van mijn vriend," zeg ik, half liegend met een big smile op mijn face, want mag ze kopen van mijn Meester, maar dat is me toch een brug te ver. Ik vervolg enthousiast babbelend: "Ja ik was hier even voor ook al, toen zag ik ze al, maar ik had geen geld, maar mijn vriend zei, 'ga maar halen,' lief he?"

"Jazeker," zegt die man, alsof het hem kan schelen, als die maar die schoenen verkoopt, maar *mij* kan het wél schelen. dus ik ga nog even door:

"Kerstcadeautje, goed hè?"

De man wenst me een fijne kerst en zegt nog: "Maar dat zal wel gaan lukken met deze schoenen!"

"Ha, dat weet ik wel zeker! Bedankt!" zeg ik lachend.

6 Jaarwisseling

Het jaar waarin Meester Ronnie en ik elkaar weer vonden en onze D/s alleen maar beter werd, onze band hechter is geworden.

Het jaar waarin ik een geliefd huisdier na vele jaren trouwe dienst heb moeten laten gaan. Het jaar waarin ik een stap dichterbij de titel die ik beoog en een paar moeilijke examens heb gehaald.

Ik vecht niet meer tegen de tegenstrijdigheid in mij, maar omarm het en geniet van het contrast in mijn leven, waardoor ik het gevoel heb het leven vol te leven en geen dingen te laten liggen.

Het jaar waarin ik mijn dagboek weer met veel hoofdstukken zag groeien en weer ontzettend veel leuke reacties op heb mogen ontvangen.

Een jaar met veel ambities. Bloed, zweet en tranen om een eigen plekje te creëren voor Meester Ronnie en mij. Drastische veranderingen in mijn uiterlijk, waar ik me prettig bij voel en dit ook uitstraal. Veranderingen die ik hoop voort te zetten in het nieuwe jaar.

Een jaar waarin ik ook weer veel heb geworsteld met mijn gezondheid en mijn stressproblematiek. Accepteren is nog ver van mijn bed, ook in het afgelopen jaar is het me niet gelukt om mijn problemen te accepteren, nog steeds blijf ik zoeken, blijf ik vechten, blijf ik hopen, maar dit houdt me ook op de been. Waar ben ik zonder hoop? Waar ben ik zonder vechten? Wat gebeurt er dan met me? Ik zal vechten tot de laatste druppel. Opgeven, daar denk ik wel aan, maar ondertussen vecht ik nog even door.

Het was een zwaar jaar, maar een mooi jaar, ik heb ontzettend veel geleerd en Meester Ronnie is mijn houvast, hij sleept me aan mijn haren er doorheen, geeft me de schop onder mijn kont die ik af en toe nodig heb, begrenst me waar het moet, laat zien hoe je je niet druk maakt om dingen, en geeft me dan ook nog de warmte en goede gesprekken die ik nodig heb.

Waar is een slavin zonder haar Meester?

Fijne jaarwisseling allemaal!!!